

1. [redacted], ת.ז.
2. [redacted], ת.ז.
3. [redacted], ת.ז.
4. [redacted], ת.ז.
5. עמותת גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)

ע"י ב"כ עוה"ד סיגי בן ארי; אסנת כהן-ליפשיץ; מוריה פרידמן-שריר; מונא חדאד
מעמותת "גישה" – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42 תל אביב
טלפון: 03-6244120, פקס: 03-6244130

העותרים

- נגד -

1. אלוף פיקוד הדרום
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מנהלת תיאום וקישור לרצועת עזה

כולם ע"י ב"כ מפרקליטות המדינה, מחלקת בג"צים
מרח' צלאח א-דין 31 ירושלים, 9711054
טלפון: 02-6466590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: HCI-dep@justice.gov.il

המשיבים

עתירה דחופה למתן צו-על-תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו-על-תנאי המופנה כנגד המשיבים, והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יבחנו ויאשרו את בקשת העותרים 1-4, ישראליות וישראלים שמרכז חייהם ברצועת עזה, לחזור לביתם שברצועה, במסגרת נוהל "משפחות חצויות", ולהתאחד עם בני זוגם וילדיהם וכן בקשות נוספות שיועברו אליהם במסגרת נוהל משפחות חצויות.

בשל הדחיפות בקבלת מענה, ובשל אופיה ההומניטארי של הבקשה, לעתירה זו נלווית בקשה לקיום דיון דחוף.

בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרות, לרבות שכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

בקשה לקיום דיון דחוף

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לקבוע דיון דחוף בעתירה, מהטעמים שיפורטו להלן:

העותרים 1-4 הם **אזרחיות ואזרחים ישראליים**, שמרכז חייהם נמצא ברצועת עזה מזה שנים רבות. הם נכנסו לישראל לביקור משפחתי ומבקשים לחזור בדחיפות לביתם בעזה, לבני זוגם ולילדיהם שחלקם קטינים.

בקשתם של העותרים עומדת בקריטריונים של המשיבים לכניסת ישראלים לעזה וזאת במסגרת "נוהל משפחות חצויות", נוהל הקיים מזה שנים רבות ומאפשר לישראלים שנישאו לתושבים פלסטינים בעזה לקיים חיי משפחה.

בקשות העותרים למשיבים לחזור לביתם ברצועה **לא נענו ואף לא ייענו**. זאת נוכח החלטה גורפת של המשיבים מיום 29.3.2020 על פיה בקשות להנפקת היתרים למעבר ישראלים לרצועת עזה **לא יבחנו עד להודעה חדשה** וזאת בשל איסור שהוטל על יציאת ישראלים לרצועה כחלק מהצעדים למניעת התפשטות נגיף "הקורונה".

כמפורט בעתירה, לעותרים 1-4 **אין בית בישראל** והם נמצאים כרגע בלית ברירה ובאופן זמני אצל קרובי משפחה. הם נכנסו לביקור בישראל בידיעה כי יוכלו לחזור לביתם ולמשפחתם בכל עת. הם מחזיקים בנוסף לתעודת זהות ישראלית, גם בתעודת זהות פלסטינית וזוכים לביטוח רפואי ברצועה. מכיוון שהם אינם תושבים ישראלים, **אין לעותרים 1-4 ביטוח רפואי בישראל, עובדה שעלולה לסכן את בריאותם דווקא בימים אלה. כניסתם לרצועה היא דרכם היחידה לחזור לביתם ולהתאחד עם בני זוגם וילדיהם.**

נוכח העובדה כי מדובר בבקשה הומניטארית של בנות ובני משפחה חצויה שחזרתם לביתם נמנעת נוכח החלטה גורפת של המשיבים ונוכח כל המפורט בכתב העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד דיון דחוף בעתירה ובהתאם להורות למשיבים להגיש את תגובתם המקדמית לעתירה בהקדם.

ואלה נימוקי העתירה

הצדדים:

1. **העותרת 1** היא אזרחית ישראלית, נשואה לתשוב פלסטיני ומתגוררת עימו ברצועת עזה החל משנת 1990. לבני הזוג 11 ילדים, חלקם קטינים.
2. **העותרת 2** היא אזרחית ישראלית, נשואה לתשוב פלסטיני ומתגוררת עימו ברצועת עזה החל משנת 1986. לבני הזוג 8 ילדים.
3. **העותרת 3** הוא אזרחי, נולד וחי ברצועת עזה, נשוי לתושבת פלסטינית ואב לבת קטינה.
4. **העותרת 4**, אחיו של העותר 3, אזרחי ישראלי שנולד וחי ברצועת עזה, נשוי לתושבת פלסטינית ואב לארבעה קטינים.
5. **העותרת 5**, עמותת "גישה", הינה עמותה ישראלית שמטרתה להגן על זכויות אדם בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה, ביניהן הזכות לחופש התנועה.
6. **המשיב 1** (להלן: **אלוף פיקוד דרום**) הינו המוסמך להתיר את כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה בהתאם לחוק יישום תכנית ההתנתקות, תשס"ה-2005.
7. **המשיב 2** (להלן: **מתאם פעולות הממשלה בשטחים** או **המתפ"ש**) הוא גוף הכפוף למשרד הביטחון והינו האחראי על יישום מדיניות ממשלת ישראל בשטחים הכבושים. המתפ"ש הוסמך על ידי המפקד הצבאי להנפיק היתרי כניסה ושהייה לתושבים ואזרחים ישראלים ברצועת עזה.
8. **המשיב 3** (להלן: **מת"ק עזה**) כפוף למשיב 2 וממונה על יישום המדיניות האזרחית של ממשלת ישראל ברצועת עזה. המשיב 3 אמון על בחינה, אישור והנפקה בפועל של היתרי כניסה לישראל לתושבי עזה, וכן גם היתרי כניסה לרצועת עזה לישראלים.

הודעת המשיב 2

9. ביום 29.3.2020 התקבלה במשרדי עמותת "גישה" הודעת המשיבים שכותרתה "איסור יציאת ישראלים לרצועת עזה – מאבק בנגיף, הקורונה":

"בהתאם להלטת שר הביטחון והנחיית מתאם פעולות הממשלה בשטחים, לא תתאפשר יציאת ישראלים לרצועת עזה עד להודעה חדשה. זאת, כחלק מהצעדים למאבק בהתפשטות נגיף הקורונה.

משכך, בקשות להנפקת היתרים למעבר ישראלים לרצועת עזה לא ייבחנו עד להודעה חדשה.

יובהר כי האמור לעיל מתייחס גם לבקשות שהתקבלו טרם ההנחייה."

העתק הודעת המשיבים מיום 29.3.2020 מצ"ב ומסומן ע/1.

10. יצוין כי נוכח משבר הקורונה, התנועה במעבר ארז צומצמה מאד אך המעבר אינו סגור הרמטית ומתאפשרת יציאה של חולים ומלוויהם וכניסה של תושבים. במקרים מסויימים מתאפשר מעבר של גורמים בינלאומיים. כך שהמשיבים מודעים לעובדה כי גם במסגרת המאבק בהתפשטות נגיף הקורונה יש מקרים בהם ראוי וניתן לאשר את המעבר. בהתאם לכך, פורסמה ביום 22.3.2020 הודעה בפייסבוק המשיב 2 בשפה הערבית ועל פיה החל ממחר בבוקר המעברים לישראל יהיו סגורים אך לקבוצות חריגות יותר להיכנס לישראל "ובכלל זאת" מקרים הומניטריים ורפואיים חריגים אשר ייבחנו כל מקרה לגופו...". כך שמתאפשר מעבר מוגבל ומצומצם בין ישראל לעזה, בהתאם לשיקול דעתם של המשיבים.

צילום מסך מהודעת המשיב 2 בפייסבוק מצ"ב ומסומן ע/2.

השתלשלות העניינים ומיצוי ההליכים

11. העותרת 1 היא אזרחית ישראלית ובעלת תעודת זהות פלסטינית, נשואה לתושב פלסטיני, [REDACTED] (ת.ז. [REDACTED]) ומתגוררת עימו ברצועה מאז נישואיהם בשנת 1990. לבני הזוג 11 ילדים, הצעיר בהם בן 10. העותרת 1 נכנסה לביקור משפחה בישראל ביום 17.2.2020. ביום 5.3.2020 פנתה העותרת 1 למשיבים, באמצעות עמותת "גישה", בבקשה לחזור לביתה ברצועה.

12. העותרת 2 היא אזרחית ישראלית ובעלת תעודת זהות פלסטינית, נשואה לתושב פלסטיני, [REDACTED] (ת.ז. [REDACTED]) ומתגוררת עימו ברצועה מאז נישואיהם בשנת 1986. לבני הזוג 8 ילדים. העותרת 2 נכנסה לביקור משפחה בישראל ביום 26.2.2020. ביום 29.3.2020 פנתה העותרת 2 למשיבים, באמצעות עמותת "גישה", בבקשה לחזור לביתה ברצועה.

13. העותר 3 הוא אזרחי ישראלי ובעל תעודת זהות פלסטינית, נולד בעזה לאם ישראלית וחי ברצועה, נשוי לתושבת פלסטינית ואב לקטינה. העותר 3 נכנס לביקור משפחה בישראל ביום 18.12.2019. ביום 10.3.2020 פנה העותר 3 למשיבים, באמצעות עמותת "גישה", בבקשה לחזור לביתו ברצועה.

14. העותר 4, אחיו של העותר 3, הוא אזרחי ישראלי ובעל תעודת זהות פלסטינית, נולד בעזה לאם ישראלית וחי ברצועה, נשוי לתושבת פלסטינית ואב לארבעה קטינים. העותר 4 נכנס לביקור משפחה בישראל ביום 18.12.2019 פנה העותר 3 למשיבים, באמצעות עמותת "גישה", בבקשה לחזור לביתו ברצועה.

העתק דרכונים ישראליים של העותרים 1-4 מצ"ב ומסומן נספח ע/3.

העתק הפניות למשיב בעניינם של העותרים 1-4 מצ"ב ומסומן ע/4.

15. כאמור לעיל, מרכז חייהם של העותרים 1-4 נמצא בעזה וכניסתם לרצועה היא דרכם היחידה לחזור לביתם ולהתאחד עם בני זוגם וילדיהם. לעותרים 1-4 אין בית בישראל והם נמצאים כרגע בלית ברירה ובאופן זמני אצל קרובי משפחה. הם נכנסו לביקור בישראל בידיעה כי יוכלו לחזור לביתם ולמשפחתם בכל עת. כמו כן, העותרים 1-4 מחזיקים בנוסף לתעודת זהות ישראלית גם בתעודת זהות פלסטינית וזוכים לביטוח רפואי ברצועה. מכיוון שהם אינם תושבים ישראלים, אין לעותרים

4-1 ביטוח רפואי בישראל, עובדה שעלולה לסכן את בריאותם דווקא בימים אלה.

16. בקשות העותרים 4-1 לחזור לביתם ולמשפחתם ברצועת עזה לא זכו לכל התייחסות. **מהודעת המשיבים מיום 29.3.2020 עולה כי הבקשות לא ייבחנו ולא יענו עד להודעה חדשה.**

17. ביום 1.4.2020, בעקבות הודעת המשיבים מיום 29.3.2020, פנתה "עמותת גישה" למתאם פעולות הממשלה בשטחים בדרישה לבחון ולתת מענה ענייני לכלל הבקשות של ישראלים שמרכז חייהם ברצועת עזה ומבקשים לחזור לביתם ולמשפחתם ברצועה במסגרת נוהל משפחות חצויות. בפנייה הדגישה העותרת 5 את הפגיעה הקשה בחיי משפחה ובעקרון טובת הילד שנגרמת מהחלטת המשיבים ואת הפרת חובתם לבחון ולהפעיל שיקול דעת בעניינה של כל בקשה העומדת לפתחם, בוודאי כאשר מדובר בבקשה הומניטארית שבבסיסה זכויות יסוד ועקרונות חוקתיים. המשיב 2 התבקש לבחון את בקשות העותרים 4-1 במסגרת "נוהל משפחות חצויות" ולתת מענה ענייני לכל אחת מהן וזאת עד ליום 6.4.2020 בשעה 10:00.

העתק מכתב עמותת "גישה" למשיב 3 מצב ומסומן ע/5.

18. עד לכתיבת שורות אלה טרם התקבל מענה מהמשיבים. על כן מוגשת עתירה דחופה זו לבית המשפט הנכבד.

הטיעון המשפטי

המסגרת הנורמטיבית - "משפחות חצויות" בין ישראל ורצועת עזה

19. תושבי רצועת עזה אינם זכאים למעמד בישראל מכוח נישואין וזאת בהתאם לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003 (להלן: **הוראת השעה**). לפיכך, **אזרחים ותושבים ישראלים, הנישאים לתושבי רצועת עזה, יכולים לממש את זכותם לחיי משפחה רק באמצעות מעבר לרצועת עזה**. השהייה ברצועת עזה מתבצעת באמצעות קבלת היתרי שהייה מתחדשים מהמשיבים וזאת מכוח סעיף 24(א) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, תשס"ה-2005.

20. מחוק זה נגזרו קריטריונים המתירים את כניסתם לרצועת עזה של ישראלים, שיש להם קרובי משפחה מדרגה ראשונה ברצועה, וזאת רק במקרים שהוגדרו כ"צורך הומניטארי חריג": ביקור חולה במצב קשה, השתתפות בלוויה או חתונה ו"משפחות חצויות" (ישראלים וישראליות הנשואים לתושבים פלסטינים המתגוררים ברצועה).

21. קריטריונים אלו נקבעו בשני מסמכי מדיניות כלליים - "נוהל טיפול בבקשות ישראלים ליציאה מישראל לרצועת עזה" - משרד ישראלים" ומסמך מתפ"ש שכותרתו "סטאטוס ההרשאות", המתעדכנים מפעם לפעם. לצד מסמכים אלו פורסמו במרוצת השנים מספר נהלים הנוגעים לכניסת ישראלים לרצועת עזה ולאופן מעברם במעבר ארז.

העתק העמודים הרלוונטיים ממסמך "סטאטוס ההרשאות" מעודכן ליום 14.2.2020 מצ"ב ומסומן

נספח ע/6.

לסטטוס הרשאות המלא :

<http://www.cogat.mod.gov.il/he/services/Procedure/%D7%A1%D7%98%D7%98%D7%95%D7%A1%20%D7%94%D7%A8%D7%A9%D7%90%D7%95%D7%AA.pdf>

לנוהל "טיפול בבקשות ישראלים ליציאה מישראל לרצועת עזה- משרד ישראלים":

<http://gisha.org/UserFiles/File/Legal%20Documents/171.pdf>

22. אין חולק כי בקשת העותרים 1-4 עומדים בקריטריונים שנקבעו ליציאת ישראלים לשטח רצועת עזה בהיותם בנות ובני "משפחות חצויה", כקבוע בסעיף 2.ג.7. בפרק ב' לסטטוס ההרשאות, וכי יציאתם לרצועת עזה היא הדרך היחידה שיתאפשר להם להתאחד עם בני זוגם וילדיהם ולקיים חיי משפחה.

23. יצוין כי "נוהל משפחות חצויות" המאפשר כניסה של ישראלים הנשואים לתושבי עזה, הונהג עוד בשנת 1994, בראשית ההגבלות על כניסת ישראלים לרצועה, עוגן בהתחייבות המדינה לבית משפט נכבד זה (תגובת המדינה בבג"צ 10043/03 **אבגיאן נ' מפקד כוחות הצבא ברצועת עזה**) ונותר על כנו גם לאחר ההתנתקות ועד היום, אף בתקופות של עימותים. עובדות אלה מעידות על ההכרה בחשיבות העליונה של הזכויות והאינטרסים העומדים בבסיסו – **חיי משפחה, הגנה על התא המשפחתי וטובת הילד**. ואכן כפי שמצוין במכתב מיום 9.11.2004, "הרצון להגן על התא המשפחתי וטובת הילדים ולקיים חיי משפחה תקינים ככל האפשר" עומדים בבסיס גיבוש "נוהל משפחות חצויות". **ההחלטה הנוכחית מהווה סטייה בלתי סבירה באופן קיצוני מהמדיניות ארוכת השנים בעניין "משפחות חצויות"**.

העתק מכתב אודות "נוהל משפחות חצויות" מיום 9.11.2004 מצ"ב ומסומן ע/7.

פגיעה בזכות לחיי משפחה, הזכות להורות ועקרון טובת הילד

24. החלטתם **הגורפת** של המשיבים לא לבחון ולא לתת היתרים לישראלים, בנות ובני משפחות חצויות המבקשות לחזור לביתם בעזה ולהתאחד עם בני זוגם וילדיהם, וזאת ללא הגבלת זמן פוגעת באופן קשה בלב ליבו של התא המשפחתי המוגן על ידי זכויות ועקרונות יסוד.

25. אין צורך להכביר מילים בדבר הזכות לחיי משפחה המוכרת בפסיקה הישראלית כזכות חוקתית המוגנת על ידי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (בג"ץ 7052/03 **עדאלה נ' שר הפנים**, פ"ד סא(2) 202, להלן: **פרשת עדאלה**). על הזכות לחיי משפחה עמדה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בעניין דקה, באומרה:

זכות האדם למשפחה היא מיסודות הקיום האנושי; מימושה הוא תנאי למיצוי החיים וטעם החיים; היא תנאי להגשמה העצמית של האדם, וליכולתו לקשור את חייו עם בן זוגו וילדיו בשותפות גורל אמיתית. היא משקפת את תמצית הווייתו של האדם, ואת התגלמות מאוויי חייו. הזכות למשפחה ניצבת במידרג

עליון של זכויות האדם. גריעה מזכות זו תתכן רק מקום שכנגדה ניצב ערך נוגד בעל עוצמה וחשיבות מיוחדים" (בג"ץ 7444/03 **דקה נ' שר הפנים**, פסקה 15).

26. הזכות לחיי משפחה מוכרת ומוגנת גם במשפט הבינלאומי ההומינטארי ובמשפט זכויות האדם הבינלאומי ואמנות בינלאומיות מטילות על המדינה חובה להגן על התא המשפחתי (תקנה 46 לתקנות האג, ס' 27 לאמנת ג'נבה הרביעית 1949, ס' 10 לאמנה בדבר זכויות כלכליות חברתיות ותרבותיות 1966, ס' 17 ו-23 לאמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות 1966, ס' 12 וס' 16(3) להכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם 1948, ס' 12 לאמנה הארופית לזכויות אדם)

27. חלק מהזכות לחיי משפחה היא זכותם של ילדים לגדול עם הוריהם וזכותם של הורים לגדל את ילדיהם. זכות זו הוגדרה על **כזכות טבעית** על ידי בית משפט נכבד זה (רע"א 669/00 **פלונית נ' פלוני** פ"ד נד(3), 196).

28. החלטת המשיבים מתעלמת מעקרון **טובת הילד**, שהוא בעל מעמד עצמאי ועקרון על משפטי. עקרון טובת הילד הוא עקרון מנחה בכל עת בה נדרשת מערכת המשפט להפעיל שיקול דעתה בפירוש וביישום הוראות חוק, וכן באשר להחלטות הרשות. כפי שנאמר בע"א 549/75 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ל(1), 459, עמ' 466-465:

"אין לך ענין שיפוטי הנוגע לקטינים, אשר בו טובתם של הקטינים אינה השיקול הראשוני והעיקרי."

29. מדינת ישראל אף אשררה את אמנת האו"ם בדבר זכויות הילד משנת 1989 הקובעת בסעיף 3 כי עניינם של ילדים יילקח בחשבון כנתון מרכזי בכל מעשה שלטוני. מכאן עולה כי כל מעשה שלטוני ראוי לו שיפורש באופן המאפשר לשמור על זכויות הקטין.

30. בהחלטתם הגורפת והקיצונית - לא לבחון ולא לתת מענה לבקשות של ישראלים מ"משפחות חצויות" לצאת לעזה עד להודעה חדשה - פוגעים המשיבים קשות בחיי המשפחה של העותרים וגוזרים פילוג של התא המשפחתי לתקופת זמן בלתי מוגבלת. בנוסף הם פוגעים בזכותם של העותרים 1,3,4 להורות ובטובת ילדיהם הקטינים שנותרו ללא אחד מהוריהם ברצועה.

החלטה גורפת ובלתי מידתית והפרת חובה מינהלית

31. גם האינטרס החשוב העומד בבסיס החלטת המשיבים - "מאבק בנגיף הקורונה" - אינו יכול להצדיק את הפגיעה הקשה בחיי המשפחה של "משפחות חצויות" ואינו מבטל את חובת המשיבים לבחון ולשקול בכובד ראש כל בקשה ולתת לה מענה ענייני ומנומק.

32. על כל רשות מינהלית מוטלת החובה להפעיל שיקול דעת גם כאשר היא פועלת בהתאם להנחיות ולנהלים שקבעה לעצמה. בכל בקשה המובאת בפניה, על הרשות לבחון אם נסיבות המקרה אינן מחייבות סטייה מהנוהל שגיבשה (יצחק זמיר, **הסמכות המנהלית**). הלכה היא שאסור לרשות המינהלית לדחות בקשה המונחת לפניה רק בהסתמך על אותן הנחיות פנימיות שקבעה לעצמה:

... הלכה שנתקבלה ומסורה היא: רשות אשר קנתה שיקול דעת אסור לה

לדחות בקשה המונחת לפניך אך בהסתמכה על הנחיות פנימיות שקבעה לעצמה, ושומה עליה לבדוק כל בקשה ובקשה לגופה, תוך שהיא בוחנת אותה לאור אותן הנחיות... הלכה זו מקובלת מכבר, ובית המשפט לא נלאה מהזכירה שוב ושוב... והנה, כדי שרשות תוכל למלא חובתה זו כראוי, חייבת היא לאפשר לנאשם בכוח להעלות עניינו לפניך" (בבג"ץ 5537/91 אפרתי נ' אוסטפלד, פ"ד מו(3), 501, פס' 24 לפס"ד)

33. הלכה זו יפה שבעתיים כאשר מדובר בבקשות הומנטאריות שבבסיסן זכויות חוקתיות ועקרונות יסוד.

34. בפרשת עדאלה קבע בפסק דינו הנשיא ברק (כתוארו אז), כי פגיעה בזכות יסוד תהיה חשודה בחוסר מידתיות אם היא נעשית על בסיס גורף ולא על בסיס של בחינה אינדיבידואלית:

הצורך לנקוט באמצעי שפגיעתו פחותה, מונע לעתים קרובות את השימוש בהסדר גורף (flat ban). הטעם לכך הוא שברבים מהמקרים השימוש באמת מידה פרטנית-אינדיבידואלית משיג את התכלית הראויה תוך שימוש באמצעי שפגיעתו בזכות האדם פחותה. עקרון זה מקובל בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו פרשת בן-עטיה, עמ' 15; פרשת סטמקה, עמ' 779). באחת הפרשות ... ציינתי כי: המעביד יתקשה לקיים את 'מבחן הפגיעה הקטנה יותר', אם אין לו נימוקים כבדי משקל, שיש בהם כדי לשכנע כי מבחן אינדיבידואלי ימנע הגשמתה של המטרה הראויה אותה הוא מבקש להגשים (בג"ץ 6778/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לבטחון פנים, פ"ד נח(2), 358, עמ' 367).

35. במקרים מסוימים פסל בית המשפט מדיניות או החלטה של רשות מינהלית, שהייתה גורפת ומנעה בחינה פרטנית של כל מקרה ומקרה. כך בבג"ץ 6778/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לבטחון פנים, פ"ד נח(2), 358, 367 (2004); בג"ץ 5627/02 סייף נ' לשכת העיתונות הממשלתית, פ"ד נח(5) 70 (2004) (להלן: עניין סייף) ועוד.

36. בעניין סייף קבע בית המשפט כי הסירוב לתת תעודות עיתונאי לכלל התושבים הפלסטינים, מבלי לבחון את בקשותיהם באופן פרטני, חורג מעקרונות הסבירות והמידתיות שהמדינה חבה בהם. יפים לעניינו, בשינויים המתחייבים, הדברים שנאמרו שם:

הסירוב הטולי להעניק תעודות עיתונאי לפלסטינים תושבי האזור... מלמד כי מלאכת האיזון בין שיקולי הביטוי והמידע לשיקולי הביטחון לא נעשתה כלל, ועל-כל-פנים האיזון שנעשה אינו כדן... **סירוב ללא כל בדיקה אינדיבידואלית** להעניק תעודת עיתונאי בשל מסוכנות אינהרנטית של כל העיתונאים הפלסטינים תושבי האזור – לרבות אלה הזכאים להיכנס לישראל ולעבוד בה – **הוא האמצעי הפוגעני ביותר האפשרי**. אמצעי זה פוגע בצורה חזקה באינטרס

לעיתונות חופשית, פגיעה שהיה ניתן למונעה על-ידי בדיקות ביטחוניות אינדוידואליות" (סעיף 7 לפסק הדין, הדגשות של הח"מ).

37. לא למותר לציין בהקשר זה כי לאחרונה, ביום 31.3.2020, אפשרו המשיבים את חזרתה לעזה של ישראלית ובנה הקטין שביקרו בישראל במסגרת נוהל משפחות חצויות ורק לאחר שהעותרת נאלצה להגיש לשם כך עתירה לבג"ץ (בג"ץ 1815/20 גראם נ' מפקד פיקוד דרום ואח').

החלטה בלתי סבירה באופן קיצוני

38. החלטה סבירה היא החלטה המתבססת על כלל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין ומאזנת ביניהם באופן שניתן לכל אחד מהם משקלו הראוי:

החלטה מינהלית תיחשב להחלטה סבירה אם קבלתה היתה תוצאה של איזון בין שיקולים ואינטרסים רלוונטיים שונים, ואם ניתן לשיקולים אלה משקל הולם בנסיבות העניין. כפי שנאמר בעבר "סבירות היא לעולם פועל יוצא של הגורמים הרלוונטיים ושל המשקל הראוי שיש ליתן להם ביחסיהם הפנימיים. מושג הסבירות מניח תפיסה פלורליסטית, המכירה בקיומם של מספר שיקולים ראויים והמבקשת לאזן ביניהם על ידי מתן משקל 'ראוי' ליחסים הפנימיים שביניהם... החלטה עלולה להיות פגומה, אפילו שקלה הרשות שיקולים ענייניים בלבד ולא בא זכרו של שיקול זר בין שיקוליה, אם האיזון הפנימי בין השיקולים, והמשקל היחסי שניתן לכל שיקול, היו מעוותים (בג"ץ 1027/04 פורום הערים העצמאיות נגד מועצת מקרקעי ישראל (9.6.2011), סעיף 42 לפסק דינה של השופטת ארבל).

39. החלטת המשיבים לוקה בחוסר סבירות קיצוני, שכן, כעולה מהחלטתם, המשיבים לא שקלו בטרם קבלתה את כלל השיקולים הרלוונטיים לעניין, ואם שקלו, לא נתנו להם את המשקל הראוי. מההחלטה עולה כי עניינן של "משפחות חצויות" והזכות החוקתית לחיי משפחה העומדת בבסיס ההסדר רב השנים המופעל בעניינן, לא נלקח בחשבון או לא ניתן לו המשקל הראוי.

40. המשיבים קיבלו את החלטתם מבלי לערוך איזון ראוי בין טעמיה של מדיניות כללית וגורפת וקיומם של נהלים עבודה מנחים לבין זכויות חוקתיות, מצבן הייחודי של "משפחות חצויות" והנסיבות הפרטניות של כל משפחה ומשפחה. לכן החלטתם לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

לסיים

העתירה נתמכת בהצהרת העותרים, לאחר שאלה זוהו ע"י עו"ד בשיחת וידאו ובהתאם להחלטת ועדת האתיקה הארצית של לשכת עו"ד.

בשל הקושי בקיום מפגשים בימים אלה, הצהרות העותרים ויפויי בכח החתומים נשלחו בפקס לח"מ לאחר תיאום טלפוני ובית המשפט הנכבד מתבקש לקבלם.

לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על-תנאי כאמור בכותרת וכן לחייב את המשיבים בהוצאות העותרות, לרבות אגרת בית משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

7.4.2020

סיגי בן ארי, עו"ד
ב"כ העותרים